

شبکه های اجتماعی
سرکش و افسار
گسیخته است که
اگر آن رامهار نکنند،
آسیب های آن بیش از
منافعشن است

زندگی تان را فدای شبکه های اجتماعی نکنید

ساراشقاقی، روانشناس در این خصوص میگوید: احترام به همسر یکی از مهمترین عوامل در روابط موفق، پایدار و سرشار از عشق در زندگی مشترک است. رابطه هایی که در آنها احترام وجود نداشته باشد، دیر یا زود به سمت نابودی میروند. درک خواسته های همسر به نوعی احترام به اوست و نباید خودخواهانه برخورد کرد. متناسبه این روزها با افزایش استفاده از شبکه های اجتماعی، درگیری زوجین به خاطراتفاقتات داخل این شبکه ها افزایش پیدا کرده و یکی از راه های افزایش بیاعتمادی همسران به یکدیگر شده است. برخی افراد هنوز فرهنگ استفاده از این شبکه ها را آموختند و گرفتار آفت هایی میشوند که خود و زندگی شان در باتلاق آن غرق می شود. این شبکه های به نوعی سرکش و افسارگسیخته است که اگر آن را مهار نکنند، آسیب های آن بیش از منافعشن است. از سوی دیگر حضور بیش از اندازه زوجین در این فضای باعث شده زمان گفت و گویی زوجین کم شود و کم کم به سمت طلاق عاطفی بروند و هر کدام در زندگی مشترک برای خود زندگی جداگانه ای بنا کنند.

وقتی دو نفر با هم ازدواج میکنند، طبیعی است که دوست دارند بیشتر از هم بدانند و همین مساله باعث می شود تلاش کنند ذیلی هم را بیشتر کشف کنند و البته به آن وارد شوند. با این روند نزدیکی، مزه های زیادی جایه جما می شود. اتفاقی که گاهی باعث می شود یکی از طرفین احساس خطر کند؛ احساسی که ممکن است ناشی از حساسیت زیاد خود او یا زیاده روی طرف مقابلش باشد اما به خاطر پایبندی به قسم راست شان در مورد صداقت، سعی می کنند جانزندن. گاهی این جانزدن و عقب نکشیدن باعث می شود تمامیت شخصی یکی از طرفین با هر دو زیر سوال برود و بعد از مدتی رابطه را به جایی ببرد که نباید. بحث در مرور تعریف حریم خصوصی در زندگی مشترک، حد و حدود آن و البته رابطه داشتن حریم خصوصی با صداقت، موضوع این شماره ماست.

اختلاف زوج جوان درباره فعالیت های مجازی، کارشناس را به دادگاه کشاند

طلاق و اتس اپی

زندگی مان را نابود کرد. برای همین من هم دیگر نمی خواهم در کنار این زن زندگی کنم. در ادامه، همسر این مرد نیز به قاضی گفت: آقای قاضی، آن گروه خیلی صمیمی بود. همه اعضا ایش از جمله خانم ها بسیار راحت برخورد می کردند. اغلب مجرد بودند و جوک های بدی ارسال می کردند. شوهر من که یک مرد متاهل است چرا باید در آن گروه بماند و باختران صمیمی باشد؟! این حرف من منطقی است. ولی آرمان لج کرده و حاضر شد زندگی مان را به هم بزند ولی از این گروه خارج نشود. در صورتی که اگر بر عکس بود، خودش هم عصبانی و ناراحت می شد. آرمان متاهل است و نباید در چنین گروه هایی بماند. ولی او گوشش به این حرف ها بده کار نیست. فقط می خواهد با من لج کند. چون گفتم این کار را نکن، از روی عمد بر عکس شش را انجام می دهد. از سوی دیگر وقتی از سرکار می آید مدام سرش در گوشی است و در این گروه چیزی می کند. کم حرف شده و حوصله بیرون رفتن و حرف زدن هم ندارد. من هم دیگر خسته شده ام و نمی خواهم در کنار چنین مردی زندگی کنم. در پایان نیز قاضی سعی کرد این زوج را از جدای منصرف کند. او آنرا به یک مرکز مشاوره معرفی کرد تا شاید اختلاف شان با راهنمایی های یک مشاور خانواده حل شود.

همه چیز از یک پیام و اتس اپی شروع شد؛ پیامی که زندگی آرمان و ناهید را نابود کرد. آرمان که به تازگی در گروه همکارانش عضو شده بود، هرگز تصویرش را نمی کرد این گروه زندگی مشترک را به هم بزند. تا جایی که این زوج هفته گذشته به دادگاه خانواده تهران رفتند و درخواست طلاق دادند. وقتی قاضی علت این درخواست را پرسید، مرد جوان رشته کلام را در دست گرفت و درباره ماجراه زندگی اش گفت: یک سال است ازدواج کرد هم، ولی دو ماهی می شود که زندگی ام به جهنم تبدیل شده؛ آن هم به خاطر یک گروه و اتس اپی، قضیه ای این قرار بود که چند وقت پیش همکارانم مرد ریک گروه عضو کردند. من هم دیگر خجالت کشیدم از گروه خارج شوم. در آنجا مطالب مختلف می گذاشتند. از جوک گرفته تا صحبت های فلسفی؛ تا این که یک روز همسرم متوجه پیام در گروه همکارانم شد. از آن لحظه زندگی ما از این رو به آن رو شد. ناهید جنجال به پا کرد و گفت باید از گروه خارج شوم. من هم نمی توانستم این کار را انجام دهم. سر همین موضوع زندگی مان تیره و تار شد. ناهید قهر کرد و همه چیز به هم ریخت. هرچه هم سعی کردم با او صحبت کنم، فایده ای نداشت. او مرتباً حرف خودش را می زد و به خاطر یک گروه

دلیل به جستجو برای دستگیری او پرداخته و بعد از سه ماه مخفیگاهش را در یکی از استان های اطراف تهران شناسایی و دستگیرش کردیم.

متهم ابتدا منکر قتل بود اما در ادامه لب به اعتراض گشود و در تشریح قتل گفت: مدتی بود بیکار شده و پول نداشت. تنها راهی که به ذهنم رسید، سرقت از خانه صاحبخانه قبلی ام بود. می دانستم پیززن طلاهای زیادی دارد و در رورودی خانه بدون کلید هم باز می شود. روز قتل صبح زود خود را به آنچه رسانده و زمانی که همسر مقتول سرکار رفت، با روشی که بلد بودم از بالای در وارد خانه شدم. مقتول با سروصدای من بیدار شد و از اتفاق خواب به پذیرایی آمد. با دیدن من شوکه شد و با چاقویی که همراه داشتم چند ضربه به بدنش زدم و بعد از سرقت طلاهایش گریختم. با فروش طلاها بخشی از بدھی ام را دادم تا این که دستگیر شدم.

پس از اعتراف قاتل، او با قرار قانونی روانه زندان شد تا به سزای جنایتی که مرتکب شده بود، برسد.

است. نگران شدم و از بالای در وارد خانه شده و با جسد مادرم رو به رو شدم.

در بررسی صحنه قتل متوجه شدیم این زن قربانی سرقت شده و قاتل بدون هیچ مقاومتی وارد خانه شده است. به همین علت تحقیقات را روی قاتل آشنا بازگزیده سرقت متمن کرده و خیلی زود به نتیجه رسیدیم. وقتی به همسر مقتول گفتمن قاتل باید این خصوصیات را داشته باشد، اولین گرینه ای که به آن اشاره کرد، مستأجر سابقش بود. آن طور که پیمرد می گفت، دو سال قبل مردی مستأجر طبقه بالای این ساختمان بود. در آن زمان چند سرقت در محله اتفاق افتاده بود که با بررسی اهالی مشخص شد عامل این سرقاتها به احتمال زیاد همین مستأجر بوده است. پیمرد وقتی از ماجرا را به کلانتری اطلاع داده بود در تحقیقات گفت: مقتول که ماجرا را به کلانتری اطلاع داده بود در تحقیقات گفت: امروز قرار بود دنبال مادرم بیایم تا او را دکتر ببرم. وقتی اینجا رسیدم هرچه در زدم، او در را باز نکرد. با پدرم تماس گرفتم که محله دیده به اطمینان رسیدیم که او قاتل است. به همین

مستأجر قاتل

زنده

رازگشایی از قتل پیرزن از سوی مستأجرش یکی از خاطره های کارآگاه پیلس آگاهی تهران است. قاتل با وسوسه سرقت طلا وارد خانه پیرزن شد و او را با ضربه های چاقو کشت. صبح یک روز بهاری تازه به اداره آگاهی آمده بود که قتل زن سالخورده ای در غرب تهران گزارش شد. نشانی را یادداشت کردم و همراه تیم بررسی صحنه جرم، راهی محل جنایت شدیم. قتل در یک خانه ویلایی دوطبقه رخداده بود. جسد مقتول در پذیرایی طبقه اول قرار داشت و چادری که در کنارش بود، نشان می داد قاتل آشنا اما از بستگان این زن نبوده است. پسر مقتول که ماجرا را به کلانتری اطلاع داده بود در تحقیقات گفت: امروز قرار بود دنبال مادرم بیایم تا او را دکتر ببرم. وقتی اینجا رسیدم هرچه در زدم، او در را باز نکرد. با پدرم تماس گرفتم که گفت، صبح وقتی به محل کارش می رفته، مادرم در خانه بوده